ꝯo.⁊ poſt eũ Hoſt.de ap.dilecto.vt ibi ſcꝑſi ĩ fi.vl.gl.
Guil ĩ Spe. de ſen.ꝓla·§· iuxta.v.qd ẜ ſi appellatio.
ꝙ appellãs ante ſniam q̃ pᵒea appellat a ſnia ꝑ h non
reuũciet ꝑme appellatiõi nec ſniam ratificat.gemina/
tio eñ appellatiõnẽ nõ ſbmittit:ſ3 ſbtrahit appellãtẽ
a iudici ꝑtãte.x/
xxj.q.ij.lotharī
de ap.bone. ⁊.c.
dilecte.nõ ob.ff.
rẽ ra.ha.l. iij·§·
falſus.qd ſolue
vt no.Ber.de re
iudi.c.j.
a Manifeſte.
vt q2 nulla cã fu
it ibi exꝑſſa vl' ñ
legitima:dato ꝙ
eẽt vᵃ vel l3 legi

a appellatio eſſet friuola manifeſte. At lite pẽdẽte nil innouet. Clemẽs.v.in ꝯcil.Vienenſi. Si duo litigãtes ſuper beneficio moriant̃ ſiue vterq̃ in curia: vl' ſolus poſſidẽs vel neutro poſſidente: alter tantum altero alibi morien/

tima mãifeſte falſa:vl' iã ꝓnũciatũ eẽt illã falſã ⁊ nõ ap
pellatũ. Et aduerte:q2 ꝓbare videt̃ hec lr̃a q2 vᵃ ꝯtu/
macia in nõ veniẽdo nõ ĩpedit appellãtẽ vel appella/
tionẽ niſi ſit manifeſta:vt ſic in vᵃ ꝯtumacia diſtigua
tur int̃ manifeſtã ⁊ dubiã:appellãs eñ friuole et rece/
dens vᵉ ꝯtumax ẽ:et tñ ſi h nõ eſt manifeſtũ appellat:
⁊ ſm h intelligẽda videnť iura q̃ dicũt ꝯtumacẽ in nõ
veniẽdo nõ appellare.ij.q.vj·§·ſũt q̃ꝝ in ꝑn. xxiij.q.
iij.ꝺ illicita.C.ꝺ iudi.ꝓperãdũ·§·cũ aũt.q̃ꝝ ap.nõ re.
l.j.C.eo.ti. In nõ veniẽdo.iõ dixi:q2 ꝯtumax in nõ pa/
rẽdo appellat.ff.de ap.creditoꝛ·§·iuſſus . ⁊ ꝓ rõne di/
uerſitatꝭ dic̃ ibi glo.ꝙ iſte peccat in vno tñ:ille in du/
obus:qd intelligo ꝙ iſte venit ſ3 non paret:ille nec ve/
nit nec paret.Guil.ĩ Spe.de ꝯtu·§·j.v.⁊ no . Pꝛimo
Verus contumax
diſtinguit duplicẽ ꝯtumaciã:veram ⁊ ꝑſũptaз. Scd̃o
triplicẽ.ſ.euidentẽ verã aut ꝑſũptã aut fictã : dicẽs ꝙ
verᵒ ꝯtumax quẽ citatio appꝛehendit nõ audit̃ appel/
lãs:⁊ mĩtomiuᵒ euidẽs. Et euidẽtẽ vocat ꝯtumaciaз
illiᵒ q̃ dixit ſe nõ vẽtuꝝ:⁊ an ſufficiat h extra iudiciuз
dixiſſe nũcio citãti:vide qd no.de ſen.excõ. venerabili/
bus·§·ſecus.li.vj.verã illiᵒ quẽ citatio apꝑhendit:ſi/
ctam vl' interꝑtatiuã citati ad domũ quẽ citatio nõ ap
ꝑhẽdit. Ja.de are.ꝯtumaciã quã ſupꝛa dixi euidentẽ
dicebat vᵃiſſimã:⁊ dicebat fictũ ꝯtumacẽ appellare:ve
rũ veniẽtẽ iudice ſedẽte ꝓ tribunali reſtitui ad appel/
landũ.ff.de ĩ integ.reſti.l.diuᵒ.veriſſimũ nullo iure ad
appellãdũ admitti.Ex q̃. cau.in poſ.ea.l.fulciniᵒ ·§·
fi.Sз circa h ẽſciẽdũ ꝙ in vᵒo ꝯtumace q̃druplex ẽ opi
nio.⁊ in ficto q̃druplex . Nã aliq̃ dicũt veꝝ quẽ ſupꝛa
dixi euidentẽ vl' vᵃiſſimũ:aliȷ̃ inuẽtũ:aliȷ̃ nõ iuẽtũ: tũc
demũ ſi ſe citatũ nouit : aliȷ̃ citatũ ab hoĩe. Itẽ q̃dam
dicũt fictũ ĩuẽtũ q̃ dixit ſe vẽtuꝝ:vl' tacuit ſз nõ venit:
⁊ hãc etiã recitat glo. vlti.in fi.de reſti.in inte. Aliȷ̃ di
cũt hũc verũ ſed non fictũ nõ inuẽtũ:⁊ facit qd no . in
l.ex ꝯſenſu·§·fi.ff.de ap. Tertiȷ̃ in nõ inuẽto diſtignũt
an citatio poſtmodũ ad iſtũ ꝑuenerit ⁊ ſit verᵒ:an nõ
⁊ tũc ſi ſit fictᵒ.etfacit qd no.in.l.j·§·j.ff.quãdo ap.ſit
Aliȷ̃ dicũt fictã cũ ius citat verã cũ citat homo:q2inũ/
cius ⁊c̃.ff.de arbi.celſus.⁊ facit qd no Cõpoſt. ⁊ Ar/
chi.de elec.c.j.li.vj.ſic vᵃa interpellatio q̃ fit exꝑſſe per
hoĩem.ff. de vſu.moꝛa.ficta q̃ tacite fit ſuꝑ legẽ : vt in
ꝑſona minoꝛis.ff.de leg.ij.titia ſeia·§· vſuras.C.in q̃.
cau.in inte.reſti.nõ eſt ne.l.in minoꝝ . De vero ⁊ ficto
placet opi.ij.repꝛobata ꝑma ⁊ q̃rta:⁊ l3 tertia ĩ ſe ſit ve
re:q2 vᵉ iudici ꝯtumacit̃ reſiſtit is q̃ nõ iuẽtus citatio/
nis noticiã habuit ⁊ nõ venit:tñ q2 id iudicialiter non
ꝯſtat et ex ꝑſumptiõe iudicamᵒ:habemus illũ ꝓ ficto
vbi iudicialr̃ ẜ ꝯſtaret haberet̃ ꝓ vᵒo:⁊ ſic poſſet intel
ligi·§·ſinaũt.de quo ſubmittã. Itẽ ſciẽdũ ꝙ circa ꝯtu

macis appellationẽ ẽ opinio etiã q̃druplex.Cõmunis.
h3 ꝙ fictus appellat.C.quõ ⁊ qñ iudex ab eo.ff.qñ ap.
ſit.l.j.in fi.C.ꝺ li.cã.ſi is.⁊ fac̃ hec decre.Scd̃a ſingla/
ris opĩo Ja.bal. ⁊ Odof. quã ſeq̃bat̃ dñs meᵒ.l.ꝓpe/
rãdũ.ꝙ etiã ficte ꝯtumax ñ appellet.⁊ h dicũt ꝑ·§·ſin/

te ad papã ⁊ in conuerſis caſibus ad oꝛdinarium ſpectat collatio ſi ad alterũ bñficiuз ꝑtinebat. ſi aũt alter tñ moriť ſi ſuꝑſtes vel alius cuiᵒ intererſit litez ꝓſequit̃ ꝙ futuro euentu apparebit ad quẽ collatio ſpectet. Jo.an ca.I

aũt.c.l.ꝺ iudi. q̃
loq̃t̃ de ꝑte nõ in
uẽta.ꝓ his fac̃.ff
de iudi.l. et poſt
edictũ in fine. ſi/
ue ſuppletione le
gendo:ſз vt dicit
glo.ſi finis ille lo
queret̃ de eo qui
nec vere nec ficte
ꝯtumax eſſe non
eſſet appellatio
neceſſaria:q2 ip/
ſo iure ſnĩa nulla eẽt:et ſi exponas ꝙ ibi dicit: audiet̃
bñficio nullitatis ſine appellantionis remedio nõ ꝯue
nit rñſio narrãtis:ꝯ̃ illud de fi.inſtru.inter·§·ceteruз.
Aliȷ̃ dicũt fictũ ꝯtumacẽ appellare poſſe:q̃ venit iudi/
ce ſedente ꝓ tribunali:al's nõ appellat: ⁊ ſic intelligũt
·§·ſinaũt. Aliȷ̃ dicũt nedũ fictũ:ſed etiã veꝝ appellare
poſſe dũmõ nõ ſit manifeſtᵒ:quẽ.ſ̃.vocaui euidẽtẽ vel
veriſſimũ:⁊ ꝓ his facit hec lr̃a de ſen.excõ.venerabili/
bus·§·idẽ eſt.vbi videt̃ exꝑſſũ ꝙ citatᵒ nõ veniens ſit
ꝑſũptiue ꝯtumax:q2 potuit impediri ſic ꝙ venire ñ po
tuit.Cũ ẜ eo caſu bñficio abſentie reſtitueret̃ ꝯ̃ ſniam
de re iudi.cũ bertoldᵒ.de reſti.in iteg.ex lr̃is.⁊ de h.ff
de dã.infec.ſi finita·§·ſi foꝛte.de re iudi.q̃ſitũ. foꝛtius
ẜ bñficiũ ꝓbabilr̃ abñtie illũ excuſabit a ꝯtumacia vel
appellare poſſit vt pñs : ⁊ obtieri ſniam retractari ꝓ/
pter iniq̃tatẽ ſui:nõ ꝓpť abſẽtiã tñ.fateoꝛ tñ ꝙ vbi ꝑ
ſens appellare nõ poſſet:vt q2 tertio citatᵒ tũc neceſſa/
ria eſſet reſtitutio:de q̃ in ꝑdictis iuribꝫ. Et ex his cõ/
cludi poſſet ⁊ ſcio ꝙ nouũ videbit̃:ꝙ ſi ꝯtumax q̃ non
venit appellat.iudex a q̃ appellat ſi ſcit illũ euidẽtẽ vl'
veꝝ ꝯtumacẽ appellatiõi nõ deferet:ſз in cã vl' executi/
one ꝓcedet:iudex tñ ad quẽ appellationẽ recipiet:et ꝑ/
us de h ꝑiudiciali ꝯgnoſcet.ſ.an potuerit appellare:et
ſi cã ꝯgnita iuenerit illũ manifeſtũ ⁊ euidẽtẽ ꝯtumacẽ
vel veꝝ:ſiue iuẽtũ ſiue nõ inuẽtũ:q2 tñ pᵒea citatuз ſe
nouit:nec apparet ipiᵒ iuſtũ ipedimentũ vel excuſatio
⁊ ſic ꝯtẽpſit:ꝓnũciabit appellationẽ nõ deuoluere ⁊ in
appellatiõis cã nõ ꝓcedet. Si vᵒo ſibi ꝯſtabit illũ licet
inuẽtũ foꝛtiᵒ nõ inuẽtũ q̃ pᵒea ſe citatũ nouit iuſte im
peditũ ꝓpť qd venire nõ potuit:vel ſaltẽ excuſabilẽ vt
q2 credidit terminũ ꝓrogatũ.ꝺ reſti.in ĩte.ex lr̃is.⁊ fac̃
qd ibi ſcripſi poſt Vincen. ⁊ Lan.cũ ꝑ h appareat eũ
fuiſſe ꝯtumacẽ:q2 nõ ꝯtẽpſit.ff.de reg.iu.ꝯtumacia.ꝓ
nũciabit appellationẽ deuoluere:⁊ de illa ꝯgnoſcet. et
eſt ſi.qd ſcꝑſi.ſ̃.de ap. ad h ſi in vna.⁊.ſ̃. de reſti.ſpo.
ſollicite.de teſti.veniẽs.ij.de ap.nõ ſolũ.li.vj.ĩ.iij.glo.
ad textũ ẜ redeũdo videt̃ ſm ꝑdicta ꝙ de ꝑma appel
latiõe vl' ꝑiudiciali ꝑmo ꝯgnoſcet̃.ꝺ oꝛ.cog. tuã.cuius
euẽtᵒ alteriᵒ ꝯgnitiõe dabit vl' denegabit initiũ.ꝺ elec.
ſi foꝛte.li.vj.Sз ſm h q̃d releuat ſcd̃a appellatio.cũ ꝓ
nũciato ꝙ ꝑmo fuerit bñ appellatũ reuocet̃ ſnia ꝑ mo
dũ nullitatꝭ vl' attẽtati.ꝺ ap.nõ ſolũ.li.vj.⁊ ꝓnũciato
ꝙ male fuerit appellatũ appꝑet illũ pᵒea ꝯtumacẽ fuiſ/
ſe:⁊ ſic nil reuocabit̃:⁊ fac̃ qd ſcꝑſi pᵒ Inno. ⁊ Hoſt.
de ap.iterpoſita ĩ fi.j.rñ. Rñ.valet ad h:q2 ñ coget̃ ꝓ
ſeq̃ ꝑmã:ſз ꝓſeq̃ndo ſcd̃am ſi excipiat̃ de ꝯtumacia re
plicabit ꝺ iuſta appellatiõe:de q̃ iudex ſcd̃o ꝯgnoſcet:
nõ vt ꝓnũciet bñ vel male appellatũ:vel vt reuocet at
tẽtata:ſз vt ſolũ ꝓnũciet illũ appellare potuiſſe vel nõ

ꝛ ſic appellationẽ deuoluere vł nõ: ꝛ ſic iudex appellationis tertio ſup eodẽ articło iterlecto ꝙ nõ licuit. de h̃ ꝯgnoſcit ꝛ pnũciat. ſ. de ap. ſua nob. Itẽ valet: qꝛ ſm h̃ audieẽ pſeqns ſcdam: lꝫ tpe q̃ pſeqt ſit lapſũ tẽpus pme pſequẽde. bñ fač ꝺ ſen. ex. lꝫ. li. vj. Si vo eſſet tpe ſcde appellatiõis lapſũ erat tp̃s p ſecutiõis pme. vł de qõ ſcpſi ꝺ ap. diſerecte. ſup gl. ij. Itẽ valꝫ ꝙ poſſet aliqõ pbabile dubiũ pmo appellãtẽ excuſare a cõtũacia. lꝫ appellatio p proba ta iuſta pnũciari ñ pt. fač ꝺ elec. c. j. li. vj. Itẽ poſſet ſi ſcda eẽt iter poſita ad aliũ iudicẽ qui magł expediret appellãti q̃ pm⁹. Ex p̃dictł ſolui videẽ quod no. ſ. e. cõ. ꝺ elec. cãm. §. pe. i vl. glo. ꝙ arcat⁹ p decre. illã q nõ venit nec miſit: ſi appellat a diffinitiua ſi ñ doceat de iuſto ipedimẽto qõ excuſet ꝯtumaciã nõ debeat audiri: forti⁹ em̃ cadit ꝯa ꝯtumacia in citato per ius cõe qõ ignorare nõ licuit q̃ citato p iudicem.

a b SI duob⁹ ī romana
c curia ſup bñficio ſi
d e bi collato litiganti
bus in eadeꝫ curia
f g mori cõtingat vtrunqꝫ colla
tioneꝫ hmõi bñficij ad roma
h i nũ põtificẽ: ſi vo ex dictã cu
k riã ad ordĩariũ decernim⁹ p
l m tinere: niſi forſan ali⁹ ab eis
n ī dicto bñficio ius hrẽt: ꝙ ſi
vnũ in dicta curia: alterũ vo
ex mori ꝯtigat: ſi moriẽs ī cu
o ria bñficiũ poſſidebat ad ro.
p q põ. ſi vo ali⁹ ad ordĩariũ pti
r neat collatio ſupradicta: neu
s tro aũt ipoꝝ bñficiũ poſſiden
te erit roman⁹ põ. ppẽ auctł
t prerogatiuam in collatione
v hmõi preferendus. Si vero
alter tm̃modo ſiue poſſeſſor
x ſiue petitor decedat: ſi ſupſtes
y vel alius cui⁹ interſit cauſam

Caſus SI duob⁹. Determiat caſũ dubiũ circa decre. ij. de p̃bẽ. li. vj. q̃ reſeruat collationi papali bñficia ī curia vacãtia: an locũ habeat cum duob⁹ litigãtib⁹ i curia ſup bñficio ſibi collato alẽ ſi moriẽ vel vterqꝫ. ꝛ diſtiguit pncipaliẽ duo mẽbra: qꝛ aut vterqꝫ moriẽ ī curia: aut vterqꝫ extra curiã

Diuiſio aut alter tm̃. In pmo diſtiguit: aut vterqꝫ moriẽ in curia aut vterqꝫ extra. aut alter int⁹ ꝛ alter extra. et h̃ vltimo caſu aut alter tm̃ poſſidebat aut neuter. ꝛ ſi alter aut qui moriẽ in curia aut qui extra. In ſcdo etiam pncipali mẽbro. ſ. cũ moriẽ alter tm̃ tũc ſubdiſtinguit: qꝛ aut beneficiũ ſpectabat ad mortuũ aut ad ſupſtitẽ aut ad neutꝝ ꝛ ſi ad mortuũ. aut moriẽ in curia aut extra. ꝛ ſm pncipale mẽbꝝ pſequiẽ ibi: Si vo alter. Tertio preſtaẽ ibi. Salua tñ. a Duobꝫ. vel pluribus cuꝫ ſit eadẽ rõ. ꝯcor. qõ no. de reſcp̃. duobꝫ. li. vj. b Romana curia. qõ dic vt no. ſ. de p̃ben. pñti. li. vj. c Bñficio. large ſumiẽ comprehendẽs dignitates. de preben. c. ij. li. vj. ſaluo quod ibi no. in. ij. glo. d Collato. ſecus ſ ſi litigarẽt illud ſibi debitũ. ꝛ cõcor. qõ dixi. ſ. in. Clemẽ. de reſcp̃. auditor. ꝛ p h̃ puto ſolui qõ dubie tãgebat Archi. de elec. ſi electio. li. vj. ꝺ electo in p̃poſitũ nõ ꝯfirmato q moriẽ in curia: an p̃poſitura vacet in curia. allegabat p ꝛ ꝯ. q̃ no. lxiij. di. q̃to. puto ꝙ nõ etiã ſi ibidẽ ſup electiõe ꝛ ꝯfirmatiõe litigabãt p hãc lrãꝫ. durat em̃ pma vacatio vſqꝫ ad ꝯfirmatioñe: fač de elec. cupiẽtes. ꝛ. c. q̃ ſit. in pn. li. vj. q̃ p cõfirmationẽ deſinit. de trãſla. c. j. ꝛ. ij. fač h̃ p opi. quam tenui. de elec. cupientes. §. qd ſi. in vl. glo. q̃ incipit ꝛ p tinet. Sꝫ de porib bñficijs ꝯfirmati ī curia ad dignitatẽ cui⁹ adeptio fač illa vacare: dubitaẽ an vacẽt ī curia. ꝛ placet Arch. i decre. p̃miſſa. ꝺ elec. li. vj. ꝙ nõ: qꝛ nõ vacãte p ꝯfirmationẽ: ſꝫ p poſſeſſionẽ pacificã: vel ex quo ſtat p ꝯfirmatũ q min⁹ illã habeat vt ibi. ꝛ de p̃ben. lꝫ ep̃s. e. li. dicebat tñ ꝙ ſi ille cõfirmatus manet in curia ꝛ p pcuratores poſſeſſionẽ apphẽdit ꝙ bñficia vacabũt in curia: qꝛ talis poſſeſſio q ad pora bñficia fingit illũ mortuũ. vij. q. j. §. ecce in qb⁹. ſꝫ mori nõ põt niſi vbi pſonaliẽ eſt: ergo ꝛc̃. Nõ placet h̃ dictũ e

ex quo ſequereẽ ꝙ bñficiũ p pcuratorẽ renũciatũ in curia vacaret eo loco vbi eẽt renũciationis tpe q pcuratorẽ ꝯſtituit qõ eſt falſũ: vt ipe idẽ no. i decre. ij. de preben. ꝛ ad. §. ecce. rñde p no. de re. ſuſceptũ. li. vj. in glo. pe. qꝛ nõ ẽ ꝯe mortu⁹ ſꝫ fingiẽ: ꝛ illa fictio bñ põt trahi ad locũ vbi poſſeſſionẽ apphendit: vbi ſ pcurator mãdatũ bñs poſſeſſionẽ apphendit. ibi ꝛ hodie vacat bñficiũ ſꝫ vbi amic⁹ vel negocioꝝ geſtor id feciſſet pcedere poſſet illa opinio. qꝛ tũc vacãt p exceptionẽ ꝛ ratificationẽ p illũ factã in curia: et nõ pus: facit ꝺ p̃ben. ſi tibi abſenti. lib. vj. Iteꝫ aduertendũ ꝙ ſepe curia pora beneficia electi in ep̃um in curia cõſecrati ſtatim ꝯfert. qõ puto fieri nõ poſſe illo nõ ꝯſentiẽte: niſi pus habeat poſſeſſionẽ ep̃atus. nõ em̃ p ſolã ꝯſecrationẽ vacãt pora: ſed p ꝯſecrationẽ et trãſlationẽ et lapſũ tpis q debuit cõſecrari. put etiã ſcpſi p⁹ Inno. et Cõpoſt. ꝺ elec. cũ in cũctis. ꝯ. cũ vo. ſup vl. glo. Si ſ ꝯſecratiõis tpe poſſeſſionẽ habebat tũc ſtati vacãt pora et ī curia ibi ꝯſecraẽ: et p h̃ videẽ ꝙ ſi ꝯſecrat⁹ ī curia poſſeſſionẽ nõ habẽs vadit ad ptes ep̃atus et poſſeſſionẽ apphẽdit ꝙ pora illi⁹ bñficia nõ vacẽt ī curia niſi ſpecialiter fuerũt reſeruata. Scio tñ ꝙ curia h̃ ñ recipet. e Litigãtib⁹. ī h̃ ad ti. f Mori. idẽ puto in renũciatiõe vel alia vacatiõis forma. etiã ſi īmiſceanẽ: vt qꝛ vn⁹ moriẽ ali⁹ rñũciat cũ ſit eadẽ rõ: ꝛ fač pal. §. ecce. vij. q. j g Cõtigat ſił vł ſucceſſiue. h Põtificẽ. tolle lrãm decernim⁹ ptinere. i Curiã. repete mori ꝯtigat vtranqꝫ collationẽ hmõi bñficij. k Ordinariũ. i. collatorẽ etiã ſi ñ hrẽt ordĩariã iuriſdictionẽ. ſic ꝺ ꝯceſ. p̃bẽ. ſi ſoli. li. vj. l Niſi hãc exceptionẽ etiã i inferiorib⁹ mẽbrł itelligas repetitã. m Ab eis litigãtibꝫ mortuis n Ius in re vł ad rẽ. de vtroqꝫ. de ꝯceſ. p̃bẽ. c. vl. li. vj. o Poſſidebit. ſič ſ in m[...] caſibꝫ ẽ melior conditio poſſeſſoris. de p̃ben. ſi a ſede. lib. vj. ſic ſit melior conditio illius penes quem moriẽ poſſeſſor: et no. ꝙ ſi hec cõſtitutio non emanaſſet videreẽ ad hoc poſt mortẽ querẽdũ ad quẽ de iure bñficiũ ſpectaſſet: vt. j. ꝺ: cũ alẽ moriaẽ: vt eo ꝯgnito habereẽ ꝯſideratio loci mortł illi⁹: ſꝫ qꝛ h̃ fuiſſet difficile et facile neglectuꝫ: ideo fuit vtiliter ſic pulſum. p Pontificẽ. collatio ꝛc̃. vt ſequiẽ. q Ali⁹. ſ. moriẽs extra curiã: et repete bñficiũ poſſidebat. r Neutro. idẽ puto vbi poſſidebat vterqꝫ vt in paritate poſſeſſionis ſemp ſit porior cõditio pape: facit de reſcrip. duobꝫ. lib. vj. ꝛ qõ no. eo. lib. ꝺ p̃bẽ. ſi a ſede. ꝛ poſſent ambo prouocare in interdicto vti poſſideris: Uel qꝛ vterqꝫ cõtra reliquũ appellauit: vt ſepius experimur: ſed forte hunc caſum omiſi: quia vtroqꝫ poſſidente neuter poſſidere videtur: quia non inſolidum: facit de pba. licet. vel quia non pacifice: facit de elec. cõmiſſa. lib. vj. s Ipſoꝝ. ſ. quoꝝ alter mortuus eſt in curia et alter extra curiã. t Prerogatiuam. concor. de preben. ſi a ſede. lib. vj. v Si vero. ſecunduꝫ principale membrum diſtinctionis. x De cedat. in curia vel extra. y Interſit. ſiue rõne tituli in q ius habebat i re vł ad rẽ ſiue rõne iuris

a nihilominus proſequatur cũ
b interim beneficiũ de iure con
c ferri non poſſit ad quem col/
latio eius pertineat futurus
d declarabit euentus. Nam ſi
ad defunctum pertinuiſſe be/
neficium fuerit declaratum:
e pertinebit ad papaz: ſi ille in
f curia vel ad ordinariuz ſi ex/
tra curiam ſit defunctus: ꝙ ſi
g ad neutrum illud expectaſſe
conſtiterit: ad ordinariuz col
h latio pertinebit: alua tamen
in premiſſis omnibus roma.
ponti. prāte: ad quē eccl'iaruz
perſonatuũ dignitatũ aliorũ
bñficioꝝ eccleſiaſticorum ple/
na et libera diſpoſitio ex ſue
poteſtatis plenitudine noſci/
i tur pertinere. Idem.

Lis dicitur pendere quo ad hoc nihil debeat inouari cuz citatio legitime peruenit ad partem vel per euz ſtetit quo minus perueniret cum tali expreſſione ꝙ potuit inſtrui ſuper quo conueniatur. Jo. andree. ca. II

k Cum lite pendēte nihil
l debeat innouari: litem
m quo ad hoc pendere cēſemus
n o poſtq̄z a iudice cōpetēti in ea
p q citatio emanauit et ad partez
citatam peruenit: vel per eaz
r factũ fuit quo minus ad eiuſ
s noticiam perueniret. Dum ta
men in citatione predicta ra/
t v lia ſint expreſſa per que plene
poſſit inſtrui ſuper quibuſ in
iudicio conuenitur.

De ſequeſtratione poſſeſſionum ⁊ fructuum: ſi ſuper beneficio contra ipſius poſſeſſorez qui triennio non poſſedit in petitorio vel poſſeſſorio vna diffinitiua fertur in curia etiaz ſi nulla fore dicatur ipſius beneficii ſequeſtratio per loci ordinarium fieri debet: quā impediēs: vel ſequeſtratos fructus occupans excōicat⁹ eſt: ⁊ ſi eſt de litigantibus cadit a iure ſuo: ⁊ reſpicit pendentia. Jo. an. ca. I

eligendi vel p̄ſentandi vel conferendi qḋ ſe contēdit ha bere ⁊ forte mortuũ elegerat vel illi ꝓuiderat. ſ. e. c. ij. li. vj. in glo. pe. a Proſequat̄. ſi non ꝓſequeretur lis non penderet. b Interim. ſ. illa lite pendente. c Non poſſit. ſ. e. c. ij. lib. vj. d Euent⁹. ɔcor. de ele. ſi forte. li. vj. de frigi. fraternitatis in fi. cum ſuis cōcordā. iſte autem euent⁹ eſt dubius. ff. de pecul. quod debet̄. e Pertinebit. collatio de q̄ premiſit. f In curia. ſit defūct⁹ quod ſequitur. g Ad neutꝝ. alterum membꝝ ſbdiſtinctiōis q̄n do pronunciare/tur beneficiũ ſpectare ad ſuperſtitem non exp̄mit quaſi indubitatum: quia tunc ñ vacat. et ſic nec per papam nec ꝑ ordinarium con/ferendũ: ad verũ ꝗ autem impoſ/ſibile ē ſpectare. facit de elect. vt quis duas. li. vj. et ideo etiam il/lud non fuit exp̄mendum. h Pertine/bit. conſtat enim ꝙ in curia nō vacauit: etiam ſi ille qui mortuus eſt deceſſerit in curia. l Pertinere. concor. de preben. c. ij. lib. vj. et facit de conceſ. preben. propoſuit.

Diuiſio Cum l'te. Ponit dictum: quod ſecundo limi/tat ⁊ declarat. Secunda ibi: Dũ tamen. Imola. Declarat quādo lis pendere dicat̄ determinans quod no. Hoſt. eo. ti. c. vno. vbi dixit ꝙ lis pēdet nedum ea cōteſtata. de ꝟbo. ſig. ex ꝑte. ij. ſed etiā libello principi oblato. C. qñ libel. prin. ob. l. j. ⁊. ij. ⁊ ſi ad h̄ nō ſit im/petratũ. C. eo. ti. l. j. fortius ex quo impetratũ eſt. ḋ ap. ſuggeſtũ. ⁊ fortius ex quo negociũ eſt cōmiſſũ. de teſti. cauſam. ij. ⁊ fortius facta citatione. de offi. dele. gratũ. ꝑ que dixi ibi ſecure tenendũ ꝙ non ſolũ ea q̄ poſt litē ɔteſta. ſed etiā ea que ante ſaltē poſt citationē attentāt̄ ſine libello ex puro ⁊ mero iudicis officio reuocantur in ſtatum priſtinuz. alle. de conſti. cum. M. in fi. de de/ſpon. impub. ad diſſoluendũ. de accu. cum olim. in qb⁹ non poteſt dici ꝙ fuit lit. conteſta. ⁊ in hoc differt hec rubrica a rubrica. de reſti. ſpoli. ſm ipm: quia hoc de plano expeditur ibi libellus offert̄ ⁊ lis cōteſtatur. de reſti. ſpo. olim. et tribus. c. ſe. ⁊. c. vl. k Pendēte. quoſdam caſus in quibus ponderat̄ pendentia: vide no. de offi. leg. preſenti. §. j. in glo. ñ. lib. vj. l Innouari. quod fieret ſi poſſeſſor priuaretur poſ/ſeſſione: vel alienaretur res litigioſa: vel ſuper ea in/terpretaretur priuilegium tacita litis pendentia. anti qua vero poſſeſſione vti nō eſt innouari: et vide quod ſcripſi eo. ti. ſuper rubrica. m Ad hoc. ſ. quo ad in nouationē impediendā: ⁊ fortius quo ad iuriſdictionē perpetuandā. de fo. cōpe. ꝓpoſuiſti. de offi. dele gratũ. n Poſtq̄z. in pendentia ponderamus principium et finem. hic de/terminat primuz ſcilicet quādo in/cipiat. Secūduz ſcꝫ quando deſi/nat. patet eo. tit. c. ij. lib. vj. et. xj. q. j. quia res ſci/licet lite finita qḋ eſſe poteſt per ſē tentiaz a qua nō eſt appellatum: Vl' aliter: vt no. de lit. ɔteſta. c. j. lib. vj. et vide qḋ dixi de confeſſis c. vlti. ſuper vlti. glo. et quod no. ꝟ. c. proxi. c. vno. o Competenti. alibi dicit̄ ido neo. de appel. vt debitus. et facit hec littera ad id quod ibi nota. in glo. ij. Competentem autem hic di co eum qui cauſe iuriſdictionē habet cuz exercitio dato ꝙ illa poſſit per exceptionem elidi: ſiue excep/tio contingat per ſonaz: vt quia ſuſpectus. ſiue iu/riſdictionem: vt quia reſcriptũ ſurrepticium. planum eſt enim ꝙ his caſibus valet proceſſus in principali ſi non excipiatur: de re iudi. inter monaſterium. de hoc ḋ reſcrip. ad audientiam. ij. ſicut autem requiritur com/petentia in iudice: ſic ⁊ in citatione: facit quod ſcripſi de fo. compe. propoſuiſti. de offi. deleg. cum plures. li. vj. in glo. fi. p Citatio. priuilegia vel reſcripta vi/dentur impediri per ſolam cauſe cōmiſſionē ſine citati/one: de teſti. cauſam. ij. ⁊ vide quod ibi dixi ſuper glo. pe. q Et ad patrē. licet ergo ad perpetuandā iuriſ dictionē ſufficiat citationem emanaſſe ſm canones. et vide quod de offi. deleg. c. vlti. in fi. cum ad inducendā litis pendentiā non ſufficit emanaſſe niſi peruenerit: vt hic. r Factum. doloſe vt in iuribus ſtatim allegā dis. s Perueniret. concor. Clemen. ſ. eo. de elect. cauſam. de renunc. c. vno. de iudi. dudum. de fo. compe. ꝗuis. t Expreſſa. ɔcor. ſ. de ꝓcu. nō pōt. ad idez ḋ ele. vt circa. ⁊. c. ꝓcuratoꝝ. li. vj. v Plene. Si ꝗ di cat iudex cōpareas die tali rñſur⁹ titio ſuꝑ q̄dā domo nō erit ſufficiēs exp̄ſſio: nec ḋꝫ lis pēdere ſuꝑ domo: vꝉ domus eſt litigioſa. ⁊ eſt ſi. de dolo et contumacia. c. ij. Eſt ergo conſilium actoris cui expedit inducere litis pendentiaz ꝙ inſeratur libellus in citatione: de dila. c. ij. bñ fac̄. Clemē. ſ. de elec. cām. tñ licet id nō fiat: ſi tñ talis ē exp̄ſſio ꝑ quā plene poſſet īſtrui ſufficit vt h̄: vbi ꝟo iudex ſufficient̄ exp̄ſſit: ſꝫ nūci⁹ nō ſufficient̄ retu/